

ADNAN YÜCEL

acıya kurşun işlemez

4. BASIM

YURT
KİTAP-YAYIN

ACIYA KURŞUN İŞLEMEZ

© Adnan Yücel

© Yurt Kitap-Yayın

ISBN 978-975-7076-06-6

4. Basım, Nisan 2012, Ankara

Kapak Tasarım

Uğur Alparslan

Baskı Cantekin Matbaacılık, Ankara
Sertifika No: 15372

Yurt Kitap-Yayın

Konur Sokak 26/3

Bakanlıklar/ANKARA

Tel: 0.312. 417 35 49

Fax: 0.312. 425 36 40

Sertifika No: 16451

e-mail: yurtkitap@yurtkitap.com

www.yurtkitap.com

adnan yücel

acıya kurşun
işlemez

ADNAN YÜCEL

Şair, yazar (1953-) Elazığ'da doğdu, babası, bir kara yolları işçisidir. Orta ve lise öğrenimini Elazığ'da yaptı. Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi (1975). Daha sonra Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi bölümünü bitirdi ve Çağdaş Türk Edebiyatı üzerine yüksek lisans eğitimi yaptı (1979). Elazığ-Karakoçan Lisesi, Ankara Yenisehir Lisesi, Ankara Yıldırım Beyazıt Lisesi, Ankara Cumhuriyet Lisesi edebiyat öğretmenliği görevlerinde bulundu (1975-1987). Şu anda Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde Türk Dili Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır.

Yeni Adımlar dergisinde yayımlanan ilk şiirleriyle dikkati çekti (1974). Daha sonra *Özgürlük İçin Direniş, Yapıt, Sesimiz, Petek, Sanat Edebiyat 81, Yeni Olgu, Dönem, Türkiye Yazıları, Somut, Dönemeç, Yazko Edebiyat, Yaba Öykü, Yeni Şiir, Sanat Emeği, Anadolu Ekini, Temmuz, Tavır* gibi dergilerde; *Yeni Halkçı, Demokrat, Cumhuriyet* gazetelerinde yazmayı sürdürdü. AYKO'nun kurucuları arasında yer aldı ve yönetiminde bulundu (1981-1987). Şiirde yoğunlaştı.

Yapıtları

Kavgalara Sözlünen Sevdâ (şiirler, 1979)

Soframda Kaval Sesi (şiirler, 1982)

Bir Özlem Bir Türkü (şiirler, 1984)

Acıya Kurşun İşlemez (şiirler, 1985)

Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek (nehir şiir, 1986)

Rüzgârla Bir (şiirler, 1989)

Ateşin ve Güneşin Çocukları (nehir şiir, 1991)

Karacaöğlan (inceleme, 1992)

Çukurova Çeşitlemesi (şiirler, 1993)

Sular Tanıktır Aşkıma (şiirler, 1998)

ACIYA KURŞUN İŞLEMEZ

Sabrın çalkalanıp taşıdığı sulardadır
Çiğliklerle parçalanmış uykularda
Buruşturulup atılmış aşklarda
Ve çalınmış mutluluklardadır
Ses ile yürek
Büyük rüzgârların o yanık şarkısı
Hâlâ yükselir içimizden dağılır
Coşkunun doruklarında sürer yankısı

İlk kurban adanırken bir nehire
Korkunun ilk nişanında başlamıştır
Gözyaşının ilk damlasından kalma
Yaslı baharlarla gelmiştir bugüne
Kanla yazılan yasalarla
Açlığın otağ kurduğu sabahlarla
Ve sonuçsuz kalan ahlarla gelmiştir
Acıya kurşun işlemez artık
Ölüm bile bu acıyı cellat bilmiştir

Yok bundan böyle ter yarası
Zincir tutsaklığı ve sabır
Kırbaç yalvartması sessizliğin
Can pazarı ve kahır yok
Her şey yaşanan şu gün gibi gerçek
Adımız halk olduğu günden beri
Bir direnç olmuştur bizde sevinçler
Şimdi acının her kuraklığında
Onlar
Yüreğimizin ovalarına çiselenirler

Boşuna değil bu ölüncesine sevmek
Ve ölüirken bile yürümek
Boşuna değil
Hep yatağı olduk tarih ırmağının
Yenilgilerle durulmanın
Zaferlerle köpürüp kabarmanın
Ama hiç bir zaman
Anası olamadık geçmişî doğurmanın

Yıldızlar ve sular tanıktır bize
Aç ve kavruk bir memeden
Direnmeyi yudum yudum emen
Bir çocuk gibi öğrendik
Ve direndik
Ordular kurduk türkü renklerinden
Bütün ağıtları bir hücumda yendik
Acıya kurşun işlemez artık
Biz yaşamayı zulümsüz sevdik

BİR SES

Onurun çırpındığı bütün göğüslerde
Azgın lokomotifler gibi her nefes
Bir ses dolaşıyor yürükten yüreğe
Bir ses
Yalayarak geçiyor demir kapıları
Telörgülerde parmaklıklarda dolaşılıyor
Kimse görmüyor belki duymuyor da
Bir ses dolaşılıyor her yerde her an
Bir ses
Bir ses ki yaşamın tümüne özdeş
Sağırın kulaklarında fırtınadır
Körlerin gözlerinde bir güneş

SEN YÜRÜRSÜN RÜZGÂR YÜRÜR

Sen yürürsün rüzgâr yürür
Sabahlar sığmaz olur gözlerine
Her adımda çözülür bir karanlık
Şafaklar çiçek sunar ellerine
Gün tutuşur
Dağlar aydınlanır
Yeniden canlanan bu yaşam
Türküler dizer saçının tellerine

Sen yürürsün rüzgâr yürür
Alıp savurur beni saçların
En kalabalık alanlara götürür
Bir cellat çıkar apansız
Bir fidan yeşermeden çürür
Ve kana bulanır ırmaklar
Baştan başa geçer kentleri
Kan temizlenir cellat ölür

Sen yürürsün rüzgâr yürür
Mahpuslar soluğunla umutlanır
Toprak çatlar
Gökyüzü bıçak bıçak şimşeklenir
Görkemli bir yürüyüş başlar içimde
Ve bir tan vakti
Kırılır bütün güzellik yasakları
Ağaçlar aşk açar bahçelerimde

Sen yürürsün rüzgâr yürür
Dallar eğilir
Yapraklar secde eder yürüyüşüne
Sular kabarıp dalgalanır
Köpüklü başlarıyla selamlar seni
Ne tanrılar kalır önünde
Ne beyler ne krallar
Seninle yazılır en büyük destan
En güzel tarih seninle başlar

Sen yürürsün rüzgâr yürür
Bir sevinç boylanır dünyada
Çocuklar korkusuz büyür
Kan boğulur susar
Dokunup geçtiğın her kuraklık
Yemyeşil bir vadiye dönüşür

Sen yürürsün rüzgâr yürür
Bizi bu deprem günlerinde
İnan ki bir şiiirsiz yaşamak
Bir de sensiz savaşmak öldürür

YAĞMUR OLSAM

Sel taşkını bir akşamüstü
Bulutları bağrına basan
Ağaçlara sordum seni
Yaprak rüzgârı tutmaz dediler
Uzun uzun baktılar yalnızlığıma
Yangın yeri bir yürek
Bir de yağmur gösterdiler

Ne olur şu yağmurların
Birdenbire yağanı ben olsam
Rüzgârı düğümlesem saçlarına
Bir daha bırakmasam
Öpsem kirpiklerini
Süzülüp gözyaşlarına karışsam
Çağlayıp aksam çağlayıp aksam
Yüzündeki ırmaklarla geçsem ovaları
Dudaklarında denizlere çıksam

KIRLARA BAHAR YETMİYOR

Herkes kendince seviyor baharı
Kimi ufuklarda yaşamı karşılıyor
Kimi bakışlarda yeni başlayan aşkları
Ey yasa bürünen mayıs sabahları
Kimler onarıyor şimdi
Dallarda dağılan kuşsuz yuvaları

Yapraklar üstünde yanan gözyaşları
Tutulan yasın gizli sözleri
Damlalar
Yine tan vakti analar mı ağlıyor

Ben bu baharlara bahar diyemem
Dersem şivan düşer bahçelere
Nerde yaşamın o fidan coşkuları
Aşkın gelincik yangınları sevgiler
Kırlara bahar yetmiyor ne yapsak
Kara haberlerle soluyor güller

Kim kimden alınıyor bu topraklarda
Bu topraksa tohumu biz
Her bahar boy verip yeşermişiz
Şu çiçeklerse gözlerimiz
Gizli gizli açılıp sevinmişiz
Siz bu sevinmeyi yaşayabilir misiniz
Geleceği besleyen emeğin sabrını
Bir suyun akışında bulabilir misiniz
Ve karanlığın ihanetine karşı
Tetikte nöbetçi bütün sabahları
Ölürcesine sevebilir misiniz
Siz bu sevmeyi öldürebilir misiniz

ALTINDAĞLI BİR KIZA ŞİİR

Daha dün bir sevinçtin karşımda
Bir ışıklı bekleyiş bir gelecektin
Şimdi kirletilmiş bir kentin
Çirkefi bulaşmış yüzüne
Gülemiyorsun
Dilin yorulmuş utanmaktan
Merhaba bile diyemiyorsun
Yenilgiler bağlamış gözlerini
Oysa gözlerin
En az yaşamak kadar güzel
O güzellikleri bilemiyorsun

Tam da kudurma vakti gecenin
Kim bilir şu Dışkapı'da
Ne yalanlar dolanıyor ayaklarına
Etin Çankaya'da Kızılay'da kalmış
Kemiğin Altındağ'da
Bunalımlarla titreyen o konduda

Sen ki daha üç yıl önce
Direnen bir yaşamı türkülerdin
Işıl ışıl bakardın yarınlar
Yoksulluğun yanaklarını bile
Hep güneşin rengiyle öperdin
Nasıl da severdin edebiyat dersini
İlle de Fikret'in "Promete" şiirini
Her dizesini ezbere bilirdin
Bütün yollar bir labirent olsa da
Umuda çıkmak zor değil derdin

İşte ışısız direncin yalan umutları
Aşılmamış coşkular
Sevgisiz öfke
Ve kül olan gençlik ormanları
Savrulup duruyor şimdi yürüyüşünde
Bir yangının çaresiz kurbanları

Keşke çıkmasaydın karşıma
İçimdeki sevinci vurmasaydın
Ne çocukluğun kalmış
Ne gençliğin var bakışlarında
Gözlerinde uçuşan üniversiteleri
Şimdi düşünmek bile istemiyorsun
Silmek için alnındaki çaresizliği
Tırnaklarını geçiriyorsun yüzüne
Kan oluyor yüzün silemiyorsun

Tam da kudurma vakti gecenin
Bir kez daha yıkılıyorum Altındağ'da
Çocuklar ah çocuklarım
Naylon pazar çantası için oy atan
Karın tokluğuna can satan insanlarım

SEN GİDELI

Hani sazlar çalınırdı ölüm
Türküler söylenirdi kan
Sen gideli kaç mevsim
Kaç yıl geçti aradan
Şimdi bir rakı sofrasında
Evvel zaman diyor biri
Diğeri kalbur saman
Oysa hâlâ günün yüreğinde
Elektrik tadında bağırın
Kara bir katrandır zaman

O barut soluğu gecelerde
Sanki hiç yürünmemiş gibi
Ve çökülmemiş gibi korkunun üstüne
Yaşam vurulmuş diyorlar
Aşklar susmuş seninle birlikte
Bütün gözlerde aynı yılgınlık
Aynı alkol aynı bunalım
Ne bir çocukta görüyorlar sabahı
Ne fışkıran bir çiçekte

Hani sabır demişti dağlar
Aşk demişti ya deniz
Nasıl geldik bu günlere
Bu duyarsız yerlere nasıl
Şimdi bir rakı sofrasında
Evvel zaman diyor biri
Diğeri kalbur saman
Oysa hâlâ her an
Çırılçıplak bir yeşilin
Ateşte çığlığıdır yaşanan

MEKTUPLAR VE YANITLAR

- 1 -

Dost merhabaları nasıl da uzaklarda
Yalnızca mektuplar konuşuyor artık
Ürkek mektuplar tedirgin mektuplar
Kimi açık ve “görölmüştür”
Kimi sımsıkı kapalı
Okunsun ve yırtılsın denilmiştir
Hücreler yorgun düşmüştür kiminde
Dalıp giden sözcükler
Sanki binlerce karanlığı delmiştir
Kimi dolaşmıştır diyar diyar
Bilinmez ki nereden nasıl gelmiştir

Ey ölümü çatlatıp gülen ozan
İdam kararının arka sayfasına
“Cemre” adlı şiirler yazan
Baharın bedeli sen mi oldun
İçindeki sevince canlar kurban
Başka sözüm yoktur sana
Ak bir kâğıt oldun artık sen
Bir yüzünde şiir
Bir yüzünde ferman

İki mektup

İki aşk gibi durur iki yanımda

Bir yanım dışarda kaçak bir acı

Bir yanım sancılı bir sabır

Acı-sabır

Acı-sabır

Ve kahr ve kahr

Sanki kentlerin gözleri kör

Kalabalıkların kulakları sağır

Ey yaşamı yasak vurgunu dost
Kimbilir şimdi
Hangi yağmalanmış kentin garında
Sessiz bir gürültü gibidir sesin
Özlemler kayıp giderken önünden
Binmek istersin belki bir trene
Tutulur ayakların binemezsin
Her sabah
Yeni umutlar aydınlatır yüzünü
Yeniden gurbetlenir için dönemezsin

Bir karanfil var mektubunda
Bir de menekşe tarlası şiiir
Söyler misin
Zindanda çiçekler nasıl yetişir

Yine iki mektup var iki dosttan
Biri elden biri postadan
Birinde tümceler konuşur
Birinde tümcelerdeki gizler
Tutuşur sözcükler ikisinde de
Yanar dizeler
Ah o dizeler o dizeler
Ki şiirleşip dolaşır elden ele
Her biri bin soluk bin yürek tazeler

ZAVALLI TUTSAK YÜREK

Hep açlığında büyür yaşamın
Hep korkulusunda dolanır
Gezer durur elden ele
Şiirsiz sancılarla kıvrınır
Zavallı tutsak yürek

Bugün onlardadır yarın bizde
Çırpınır ha çırpınır
Bir ağlamaklı şiir dizesi
Bir yıpranmış imge diye

Alır başını bazen çekip gider
Taksit taksit konuşur arkadan
Yaşanmış coşkuları taklit eder
Yanıbaşında boğulurken şafak
Ve katledilirken ter
Oturur kanın üstüne şarap içer
Mevsimleri de bilmez ama
Her mevsimde üç renge girer

GÖZLERİ ŞİİR YAZAN ÇOCUKLAR

Oturdum kıyısına bir çocuğun
Suskun ve uzaktı bütün oyuncaklar
Gözleriyle söylüyordu en gizli sözlerini
Akbabaların pençesinde bir zaman
Onun çocukluğuna kurmuştu yuvasını
O günden beri de yalnızca
Rüyalarında görebilmişti babasını
Hep duvarlar girmişti araya
Ve dipsiz uçurumlar
Bir türlü kıramamıştı zulmün kapısını

Ey içimizde köpüren deli sular
Siz mi yarattınız bu uçurumları
Yoksa çocukları babalardan ayıran duvarlar
Uçurumları göz yaşlarıyla mı yardılar
Ki böyle yorgun böyle yenilmiş
Yalnızca acılardan geçiyor yollar

Oturdum kıyısına bir çocuğun
Adı Bahar
Yüzünde yediveren gülleri
Düşlerinde yakılan kitaplar var
Göz bebeklerinde genç bir adam
Tahliye kararını dinliyordu ayakta
Ağla küçüğüm ağla sevinçten
Ama azar azar-boğum boğum ağla
Özgürlüğün bedeli kolay değil
Ağlayacağın çok günler var daha

Oturdum kıyısına bir çocuğun
Adı Çağdaş
Yepyeni bir dünya birikiyordu ellerinde
Adım adım-yavaş yavaş
Özlemeyi ve beklemeyi tanımişti
Çünkü yaşamının her sayfasını
Baskınlarla parçalanan uykular
Ve alınıp götürülen umutlar yazmıştı

Oturdum kıyısına bir çocuğun
Gülüşü çığlık mıydı
Haykırması susmak mı bilinmez
Nasıl da büyümüştü zamansız
Sabır çatlamıştı pembe yüreğinde
Direnen bir ananın kucağında babasız
Daha yürümeyi bile bilemeden
Bir tarihin öznesi olmuştu apansız

Ey gözleri şiir yazan çocuklar
Dünya nasıl da yenik ve yaralı
Yorgun düşmüş avuçlarınızda
Bir tek
Sizin gülüşünüz var onu güldürecek
Bir de filiz veren tohum elleriniz
Bugünün yorgun ayaklarını
Yarının güzel sabahlarına götürecek

Bir adam vardır tarihin en önünde
Güneş ve rüzgâr yüzündedir her zaman
Dili doğanın dilidir
Elleri bütün insanlığın elleri
Çocuklarım
Dalları zorlayan tomurcuklarım benim
İşte siz o sonsuz geleceğin
Akışına koyup yüreğinizi büyüyeceksiniz
Ve bütün korkuların dindiğini
O geleceğin güzelliğinde göreceksiniz

BİR DERENİN AKIŞINDA

Yeşil saçlı küçük bir derenin
Akışında unuttuk çocukluğumuzu
Geçip giden günlere ağlayamadık
Aç toprakların yüreğinde
Hep kavgayla boğuştu yaşam
Yılları sevinçle bağlayamadık
Sularla dolaştık
Sularla söyleştik bunca yıl
Bir mutluluk selinde çağlayamadık

İşte aynı dere aynı toprak aynı su
Her şeyi değiştirecek geçen zaman
Meğer ne sevinçler
Ne coşkular çalmış çocukluğumuzdan
Bir şiir
Bir şarkı bile kalmamış geriye
O güzel ve çılgın uykusuzluğumuzdan

Biz ki o çocukça sessizliğimizde
Hem cahil
Hem yaşlı birer bilgeydik
Vakitleri ayaklarımızla ölçer
Saati gölgemizden bilirdik
Tarlalar yamaçlarda ise enine
Düzlüklerde ise dikine sürerdik
Ve diyalektik denilen yöntemi
Okumadan yaşayarak öğrenirdik

Badem çiçeği bir şafak vakti
Kanatları güneşte çırpınan
Işıklı kitaplar çıktı karşımıza
Bir bahar oldu her sözcük
Bin kelebek kondu dudaklarımıza
Tam da yürürken güneşe doğru
Daha ilk adımda
Ağıtlarla ağırlaştı yükümüz
Gencecik ölümler takıldı ayaklarımıza

Yeşil saçlı küçük bir derenin
Akışında unuttuk çocukluğumuzu
Çocuk yaşımda büyük olduk
Bilmeyiz bu yüzden pembe gülüşleri
Böleriz mutlulukları ortasından
Gülemeyiz

Her çocuk
Şimdi sonsuz bir şiiirdir bizde
Sesi bir tutam sevinç
Gülüşü bir top ateştir
Yanar durur içimizde
Bazen ışık olur aydınlatır bizi
Bazen yangın olur yakar
Yandığımızı söyleyemeyiz
Hatalar kana bulanır bir anda
Şarkılar susar
Nasıl başlar bir ağıt bilemeyiz

Biz ki o çocukça güzelliğimizde
Hep kavgalarda öğrendik sevmeyi
Bir daha yüreklenip de sevemedik
Upuzun ve zorlu yollar içinde
Her konaklamayı bir son belledik
Kan tükürdük her konak yerinde
Bir türlü sonsuzluğu göremedik
Ellerimizde patladı tüm coşkular
Coşkuları yenip de bir güzel
Yaşamı yanaklarından öpemedik

Aşk mıydı içimizde çırpınan o kuş
Bir tutku mu bilinmez
Karanlıkta bir ateş böceği bir ışıltı
Bir kıvılcım aldatırdı bizi
Sıkılan her yumruğun yükselişi
Saklardı yaramızı kış boyu soğukta
Ah o anılar
Hangisine baksam eririm bir solukta

Yeşil saçlı küçük bir derenin
Akışında unuttuk çocukluğumuzu
Ne yıllar yorgun ne ağaçlar
İşte aynı dere aynı toprak aynı su
Öyleyse ışıklar
Neden yoksul titreşiyor ağaçlarda
O gökyüzü kanatlı üveyikler
Artık neden sevişmiyor kuytularda

Her şey patlama noktasında sanki
Ve bir toz bulutunda bütün anılar
Nasıl geçti bilemiyoruz
Yalnızca bir derenin akışında
Geleceğin çocukluğuna yürüyoruz

İLK IŞIK

- Haluk Tan için -

Sen sınıfa girdiğin zaman
Karanlıklar silinirdi karatahtadan
Ağlayan kitaplar güler
Aç kalan umutlar beslenirdi
Önce içimizdeki kuşkuyu
Sonra korkuyu yıkardı bakışların
Sesinde sabahlar seslenirdi
Çiçek çiçek açılan gözlerimiz
Çakılıp kalırdı sevincin yüzüne
Bütün geçmiş gelecekle süslenirdi

Sen çıktıktan sonra sınıftan
Birinin sportotodan gelirdi sesi
Birinin kör bir karanlıktan
Biri bıyık bıyık binerken bir ata
Biri sakal sakal inerdi bir attan
Bir dahaki Türkçe dersine dek
İnan ki
Bazen ağlardık yalnızlıktan

Sen ki bahçivanıydın güzelliğın
Henüz ışı mamış yüreklerimize
Güneşın rengiyle güller diktin
O güvercin kanatlı kitapları
İlk sen tutuşturdun ellerimize
Bize düşünmeni değil
düşünmenin yüceliğini öğrettin
Bu yüzden de bir sabah vakti
Siirt illerine sürgün gittin

OCAKTA KİTAP

Susmuştu zamanın çılgın öfkesi
Sürgün bitmiş rüzgâr salınmıştı
Vakitlerden bir sabah
Kapınız kırıla kırıla çalınmıştı
Anam anam güzel anam
Kitapta cahil
Toprakta bilgin anam
Kaysılar da yeni kızarmıştı
Mutluluk adına söylenen şarkılar
Sabah düşmanlığında suç sayılmıştı

Ben düşmüşüm kasaba yollarına
Yaşım çocuk başım çocuk
İki yanımda iki insan iki silah
Anam arkamda bir göz yaşı seli
Arkamda dağlar yıkan bir ah

Ağlamasın diye dalda kaysı
Ve yeniden kırılmasın diye kapılar
Kırılmış kanatları kitapların
Nehirler dizilmiş ocak başına
Denizler dalgalar dizilmiş
Anam bakmış kitaplara
Kitaplar bakmış anama
Odun dese çalı çırpı dese değil
Kömür dese tezek dese hiç değil
Anam anam güzel anam
Kitapta cahil
Toprakta bilgin anam
Kendi gözlerinde yaş
Kitapların gözlerinde kan
Puhur dediğimiz o kerpiç bacadan
Gün boyu alev alev
Bir çağın yüreği savrulmuş durmadan

ÇOK ŞÜKÜR VE YOKSULLUK

Her gece başak tufanı gökyüzünde
Sonsuzlaşan umut düşleri ve yaz
Yani büyümek zamanı çocukların

Çok mu oldu gelmeyeli bu yerlere
Adem'den önce de böyle idi yazgılar
Neye baksam ölüm çaresizliğinde
Neye uzansam karanlık
Her şey ter ve tanrı sesizliğinde

Yarım kalmış sevinçler adına
İnsanlarımın arasındayım güya
Yine aşksız yine paramparça
Her biri öfkeli temmuz sıcağıdır
Her biri çok şükür ve yoksulluk
Ve sessizce zonklayan bir yara
Bir yara ki
Uğrunda ölenlere bile düşman
Aç ve susuz kanıyor Allaha

Hangi zamanı söyler şu kitaplar
Çocukluğumdan tanırım ikisini de
Başka yok
Yıllar donup kalmış sanki üstlerinde
Biri "Kerem ile Aslı"dır bavulda
Her okudukça yeniden ağlardım
Biri hâlâ işlemeli keten kabında
Birin ölmesini bekler okunmak için
Yine okunmadan asılı durur duvarda

Ah benim diri diri ölmüşlüğüüm
Öldükten sonra kör umutlarda
Dünyasız ve insansız gülmüşlüğüüm
Bir yanı televizyon ekranıdır
Bir yanı tesbih sakal
Kaç kez aşıldı dağların doruğu
Kaç kez tahtlar kuruldu gökyüzüne
Dağ denilince "Tur" bilinir yine
Gökyüzü denilince "Miraç"
Bir de "Şakku'l kamer" ve "Burak"
Böyle yalın ayak böyle çıplak

DERSİM DAĞLARI

Tarih yüzlü yaşlılar söyledi duydum

Dersim'de dağlar
Dağlıktan çıkmazdan önce
Menekşeler saz çalarmış eteklerinde
Papatyalar halay çekermiş
Ve Manzur'un yüreğinde
Sular güneşi oynatırmış köpüklerinde
Şimdi çamlar yaralı
Çınarlar yorgun
Meşeler açlık büyütüyor pelitlerinde

Dersim dağlarında ot kucak kucak
Ne bilsin ki dostlar böyle olacak
Yağmur diye gökten kurşun yağacak
Yol verin geçelim Dersim dağları

Kitap sözlü sular söyledi duydum

Leş deresi tozlu bir yoldur artık
Demenan yaylası Munzur'a bakar
Ve Leş deresinden daha kan akar
Bu yüzden yaralıdır Munzur
Acısı kendi sularını yakar
Harçik suyundan öfke kuşanır
Fırat'ın bağına sabır sağıar
Ağıtlar süzüldükçe bulaklardan
Nergisler susar
Toprak durur-sularda zaman ağlar

Dersim dağlarında çifte pınarlar
Suyunu içenler bizi anarlar
Her dağa çıkanı öldü sanırlar
Yol verin geçelim Dersim dağları

Şafak gözlü çocuklar söyledi duydum

Rüzgâr barut kokmazdan önce

Böyle yanık açmazmış güller

Toprağın göğsüne

Saplandıktan sonra ihanetler

Artık

Gülsüz ve bülbülsüz yakılmış türküler

İşte bu yüzden

Öfke rengindedir bütün çiçekler

Çocukların dudaklarında acı bir yangın

Ellerinde oyuncak diye boş mermiler

Fırat'ın kollarına uzanmış da Munzur

Kızılırmak diye türküler söyler

Dersim dağlarında bir kanlı tuzak

Yüreğim acıdır menzirim uzak

Bu dertli halleri kimlere yazak

Yol verin geçelim Dersim dağları

DORUĞA TIRMANIRKEN

Soluğumu kesip durma ne olur
Zamanı böyle zamansız vurma
Bir zincir midir kırılmayan
Bir ığlık mı yoksa
İşte yine suskun
Ve doyumsuz çatlıyor dudaklarım
Tam da tırmanırken doruğa
Ağzımda rüzgârlı bir ateş
Yine yangınla başlıyorum sabaha

Bu yaralı gelişkiler denizinde
Dönüp dönüp aynı yere gelmek
Ve her gelişte yeniden ölmek
Kahreder insanı bilirsin
Bazen tükendikçe çoğalır
Çoğaldıkça yeniden gülersin
Ve yükleyip geleceği sırtına
Yine yaşamı karşılıksız seversin

Soluğumu kesip durma ne olur
Zamanı böyle zamansız vurma
Bilmem gerekiyor artık
Irmaklar şaşırmaz yollarını
Varsın yangın olsun beni karşılamam
Sen her yerime birden sar kollarını

Tam da tırmanırken doruğa
Bırak acılar yeniden yazılmasın
Bizimle coşsun şiirin yüreği
Sevmediğimiz bir an bile kalmasın

NAR ÜLKESİNDE MOR GÜLLER

Eski çağların nar ülkesinde mor bir akşam
Mor çiçekler konuşuyor nereye baksam
Ellerimde saçların
Seninle sahilde yürümek gibi bütün yaşam

Gün batışıyla sevişen akşam soframızda
Dalgalar daha şarkı söylüyor masamızda
Kadehimizde mor bulutlar
Köpük soluğu rüzgârlar koşuyor saçlarımızda

Koymuşuz başımızı zamanın mor dizine
Bir anlam veriyoruz suların her sözüne
Yanaklarında gündoğuşu
Şafakta suların rengi düşmüş yüzüne

Tanruların ağladığı bu mor kıyılarda
Yanıyor Şimdi güneşin son busesi sularda
Avuğlarımnda bakışların
Kıpkızıl dudakların kalıyor ufuklarda

Kleopatra toprakla seviŐiyor belleğimizde
Afrodit paramparça bir mermer
Tanrısallığını yitirmiş duruyor önümüzde
Kollarımnda sen
Tarihin bütün aşkları susuyor gölgemizde

AY IŞIĞINDA

Geceler midir tükenip tükenip giden
Aylar mı yoksa ay ışığında
Kaç kez birbirine karıştı günler
Kaç kez sustu
Kaskatı bir sabır oldu yokluğunda

Ah benim coşkulu çocukluğum
Bir özlemi dindirebilmek uğruna
Şiir pınarımı susuz koyduğum
Nasıl diner şimdi susuzluğum
Uykusuzluğum nasıl

Dalda yaprakta dolaşıyorum günboyu
Günboyu üzümde balda
Kavak duldasında söğüt altında
Seni söylüyor süpürge çiçekleri
Gecesemaları ve böğürtlenler
Mor mor konuşuyorlar senin adına
Anlıyorum ki artık
Bir derenin yeşil yanaklarında
Sular bile rakip olamıyor sana

Geceler midir tükenip tükenip giden
Aylar mı yoksa ay ışığında
Ey soluğumu soluğunda sevdiğim
Sesimi sesinde dinleyip
Yüreğinin rengine gönül verdiğim
Bil ki senden uzak
Ne kuşları avutabilir beni buranın
Ne bahçeleri ne bağları
Özlemin bir nehir olmuş akar
Yarar gider içimdeki dağları

KIZILIRMAK İLE FIRAT'IN ARASI

Bir yanım ayrılık oldu bu yıl
Bir yanım vuslat
Yüreğim ikiye bölündü ortadan
Hiçbirinden geçemedim
Sıkışıp kaldı sanki yollar
İki kısaç gibi iki aşkın arasında
Birini diğerinden seçemedim

Biri çığlıkçığığa Fırat olmuş
Akar gider içimde
Her köpüğünde bir çocuk sevinci
Çağladıkça çağlar güzelleşir bende
Biri coşkular çoğaltan Kızılırmak
Gözlerinde imge
Saçlarında aşk
Coştukça şiirler şahlanır dilimde

Kızılırmak ile Fırat'ın arası
Baştanbaşa bir hüzdür artık

Yeşili çoktan tüketti dağlar
Bağlar bozuldu
Her yer eylül vurgunu şimdi
Her şey tedirgin
Mevsim yine yolculuk zamanıdır

Şu Uzunyayla'da yolculuk
Bir sonsuzluk olur geceleri
Bir uykusuzluk bir susuzluk
Bir bakarsın derelerdedir ay ışığı
Akar gider sularla birlikte
Bir bakarsın tepelerdedir
Kandil olmuş yanar yürekte

Deli bir coşkuyla düşmüşüm yola
Gelişimi karşılayan güneş
Sevinç burcunu çoktan geçmiş
Aşk burcuna giriyor şu anda
Koynumda kuş çığlıkları
Ağzımda bal tadı bir özlem
Bağ bozumlarından kalma

Ey gülüm Kızılırmak canım Fırat
Deyin bana
Bu nasıl ayrılık bu nasıl vuslat

MAVİ DİN MAVİ TARİH

O deniz ki dinimiz oldu bizim
En sevinçli tarihimiz
En tarihi sevincimiz oldu
Tanrıların ölü tapınaklarında
Sularla birlikte inandık
Yeminler ettik aşka ve doğaya
Yüreğin yıkılmazlığına tapındık
Yasaklar kestikçe yollarımızı
Irmaklar gibi döndük dolandık
Hep o mavinin kucağına sığındık

Yarım bir rüya ile bölünen o gece
Yaşanan neydi söyler misin
Çılgın bir ay ışığı ile birlikte
Sularda ışıltılı gülme miydi
Yoksa gözlerinin sonsuzluğunda
Soluk soluğa yüzmek miydi

O deniz ki dinimiz oldu bizim
En sarsılmaz aşkımız
En doğurgan sancımız oldu
Ne gökten inmişti
Ne de gökyüzündeydi tanrımız
Dalgalar söylüyordu kıyılarda
Köpük köpük
Yaldız yaldız
Suskun bir pembe içinde
Bin kudüm bin zil ile
Kıyılardan yükseliyordu inancımız

Ay ışığı ile sulanan o kumsalda
Neydi çırpınarak göğsüme yayılan
Rüzgârı kıyılarda kıran
Çılgılıkçılgıya dalgalar mıydı
Yoksa çiçek ve mutluluk kokan
Şelale görüntüsü saçların mıydı

O deniz ki dinimiz oldu bizim
En sonsuz güzelliğimiz
En güzel geleceğimiz oldu
İşte aynı kumsal aynı gece
Yine mavi bir din
Mavi bir tarih yüceliğinde

Yudum yudum aynı güzellikten
Bir sen bir de ben
İçtiğimiz neydi söyler misin
Bir şişe ay ışığı mıydı
Bir parça bulut mu
Yoksa dudaklarımızda tutuşan
Birer damla köpük müydü
Bırak sular yanıtlasın
Sen omuzuma koy başını
Beni suların göğsüne yasla

İŞTE SEN İŞTE RESMİN

Kapağı zümrüt desenli
Bir kitap gibisin kitaplığımda
Gözlerinde uçuşan imgeler
Henüz yazılmamış bir şiirden
Yasaklanmış dizeler söyler

İşte sen işte resmin
Yağmurun sofrasına kurulmuş
Uğultulu bir orman gibisin
Gülüşün pembelere vurur beni
Duruşun yeşile boğar
Söyler misin
Bu renk cümbüşünde neredesin

Dört yönü birden tutmuş kolların
Dünyayı kucaklamış
Umut sesli bir yürek gibisin
Alnında sonsuz bir güneş
Ellerinde fırtınalı nehirler
Söyler misin
Bu ışıklı sulara neredesin

İşte sen işte resmin
Bir sıcaklığın eksik yanımda
Bir de sesin
Yeşilde tutuşan saçlarınla
Kış günü Temmuzu yakalamış
Tatlı bir rüzâr gibisin
Her yanağında ayrı bir şafak
Söyler misin
Bu şafaklı rüzgârda neredesin

AĞLATAN MUTLULUK

Çıksam şimdi güzelliğın gökyüzüne
Dolaşsam
Görsem bütün tanrısal sevgileri
Ölümsüzlüğün sofrasına bağdaş kursam
Ve anlatsam
Anlatsam o ağlatan mutluluğu
Bilmem inanır mı bana mavilikler

Suskun bir coşkunun doruklarında
Pürköpük ve rüzgârlı
Bir nehir kahkahasıydı gözyaşı

Vivaldi böyle dinlenirmiş meğer
Mutluluk bile sensiz çekilmezmiş
Ben ki yaşamı toprak bilmıştim
Nice tohumlar ekmiştim bunca yıl
Geç anladım
Aşkın tohumu sensiz ekilmezmiş

Sessizlik açarken zulüm bahçeleri
Gözlerinde bir anda dört mevsim
Her mevsimin güzelliğinde sen
Bunca ayırık ve diken içinden
Güle çıkmak işte budur desem
Bilmem inanır mı bana çiçekler

İçimde sayısız denizlerin şahlandığı
O günü tarihlesem şimdi
Irmak ırmak çizsem zamanın yüzüne
Adına sonsuzluk desem
Ve her saniyesini o sonsuzluğun
An be an şiirleştirmek istesem
Bilmem inanır mı bana sözcükler

KIRILAN BİR ZİNCİR SEVİNCİNDE

Narın morlaştığı yerdeyiz yine
Aynı kutsal mavinin yüreğindeyiz
Sevdanın zor kaçaklığına karşı
Yeşeren bir dal
Ve kırılan bir zincir sevincindeyiz

Sen yine sonsuz düşlerinde suların
Her şafak vakti
Bin sabahı birden sunuyorsun
Saçının her telinde bir nehirle
O şiir dünyasını yeniden kuruyorsun

Tanrılar rengârenk açmış bu kez
Apollon bir papatya beyazı sanki
Zeus taze bir gelincik kızılı
Bütün tapınaklarda aynı özlem
Bütün sütunlarda aşk yazılı
Poseidon yine masmavi bir öfke
Suların göğsüne tığlarla kazılı

Geçmiş yılların sabır çatlatan hüznü
Şimdi bir günün batışıdır yüzünde
Hani severdik gizli gizli
Suyun ve toprağın sevgisi derdik
Dinler yaratırdık tanrısız ve mavi
Yılları ay-ayları gün ederdik
Pürköpük coşkuyla gelirdik her yıl
Boynu bükük ve çaresiz dönerdik

Narın morlaştığı yerdeyiz yine
Aynı kutsal mavinin yüreğindeyiz
Ne tapınıyoruz şu anda
Ne agorada ne saraydayız
Her yerde birden kutlanan
Çığlıkçığlığa bir zaferdeyiz
Yıllar sonra bütün baskılara inat
Yeşeren bir dal
Ve kırılan bir zincir sevincindeyiz

ANILAR ÇEŞİTLEMESİ

Anılar vardır acı bir şarap gibi
Her damlası bir yere dökülmüş
Ne bir ses verirler geçmişten
Ne de geleceğin kollarına uzanırlar
Yanışlar karanlığında birbaşlarına
Anılmazlık batağına batmış anılar

Anılar vardır ecelsiz ölümler gibi
Her saniyesi bir acıya karışmış
Anıldıkça denizler durur
Ufuklar susar
Gökyüzünde yıldızlar sızlar
Yorgun gülüşlere yatmış anılar

Anılar vardır baharda leylak gibi
Her çiçeği çoğalmayı kuşanmış
Önünde çılgın bir ateş
Ellerinde yağmur ve rüzgâr
Korkuları güzellikten atmış anılar

Anılar vardır sonsuz yaşanan
Öz be öz kardeşleridir doğumların
Acılar da içindedir
Çoğalmalar da
Yüreğin doruğunda dururlar her zaman
Dağlar onlarla şiirleşir dillerde
Onlarla çiçeklenir kırlar
Yaşamı sonsuzluğa katmış anılar

SON TÜKENİŞ

Bin kez açıldı bir menekşe
Bin kez soldu
Kurudu parmaklarımda
Hangi yaprakta kaldı sevgimiz
Söyleyebilir misin

Acılar yanıyor şimdi ağızımda
Çocuksu büyük acılar
Geçip giden onbir koca yıl
Ne yağmurlar tüketti bende
Yeniden yağdırabilir misin

Sandık kadar odalarda
Uçurumlar oluşmadı mı aramızda
Bir yastıkta deniz
Bir yastıkta musluktan bir damla
Ne masallar uydurduk birbirimize
Yalan ve korkunç masallar
Anlatsam şimdi
Bir daha dinleyebilir misin

İlk kez

Saçlarımda başladı o yangın
Yüreğimde söndü her gece
Görüp de *anlayamadın*
Sevemedin hiçbir sabahı
O berbat uykularına kıyamadın
Nerede şimdi o sabahlar
Geri getirebilir misin

Nice kitaplar tozlandı karşında
Nice şiirler ki bakmadığın
Ve *domuzuna anlamadığın*
Hep yangınlarla yazıldılar yanında

Bin kez yağdı bir yağmur
Bin kez buharlaştı
Uçup gitti toprağımdan
Hangi damlada kaldı sevincimiz
İçinde duyabilir misin

Hani bir tomurcuk vardı aramızda
Bir temmuz sabahı
Tohumsuz gömmüştük toprağa
Sende Allahcı bir kader oldu
Bende toplumsal bir yara
Sür desem şimdi merhemini
Sürebilir misin

Artık vakit geldi demektir
Ayrılığı çalıyor saatler
O yolculuk mutlaka başlayacak
Bir daha dönmemek üzere
Çünkü bende sabah başlıyor
Sende ise bitimsiz bir gece
Bir gece ki
Boğuyor bütün şafaklarımı
Gizli gizli ve sessizce

Çocuksun dedim bunca yıl
Baktım bekledim de büyütemedim
Taşlar konuştu şiirlerimde
Dağlar ağaçlar konuştu
Sana ırmak dilinden
Bir söz bile söyletemedim

Bin kez coştı bir dalga
Bin kez kırıldı
Çekildi kıyılarımdan
Hangi köpükte kaldı birlikteliğimiz
Gösterebilir misin

ANLAYAMAZSIN

Bilirsin ki en büyük acılar
Hep ayrılıkla başlar
Bir serüven olur her ayrılık
Nasıl anlatsam
Anlayamazsın

Önce hüzün tutar ufukları
Yüreğin başına keder yağar
Sonra çağlayarak geçer zaman
Nasıl koştursam
Yakalayamazsın

Bakarsın ki yaralar kapanmış
Dinmeye başlamış bile sancılar
Bir acılı şiir kalmış geriye
Bir de sesini yitirmiş anılar
Nasıl açıklasam
Kavrayamazsın

Biz ki birlikte çıkmıştık yola
El ele
Kol kola
Ve çocukca
Daha ilk sabaha varmadan
Bıraktın beni
Dalıp gittin karanlıklara
Nasıl uyandırsam
Uyanamazsın

Artık ne yırtılmış bir resim
Ne kırılmış bir çerçeve
Çekip giden bir yolcuyu
Bir daha döndüremez geriye
Her şiir bir dünyadır çünkü
Kaybolursun kaybettikçe
Ağlayamazsın

Aşka yumruk sıkan bir intihar
Ya da gözü yaşlı bir mektup
Hiç dönüşebilir mi sevgiye
Sevmek ki bir yürek işidir
Nasıl tanıtsam
Tanıyamazsın

Bir kez yazıldı bu acının şiiri
Yazılıp geçti suların tarihini
Gücünüz yetmez artık
Nehirleri durduramazsın

İÇİNDEKİLER

- Acıya Kurşun İşlemez /5
Bir Ses /8
Sen Yürürsün Yağmur Yürür /9
Yağmur Olsam /12
Kırlara Bahar Yetmiyor /13
Altındağlı Bir Kıza Şiir /15
Sen Gideli /18
Mektuplar ve Yanıtlar /20
Zavallı Tutsak Yürek /26
Gözleri Şiir Yazan Çocuklar /27
Bir Derenin Akışında /31
İlk Işık /36
Ocakta Kitap /38
Çok Şükür ve Yoksulluk /40
Dersim Dağları /42
Doruğa Tırmanırken /45
Nar Ülkesinde Mor Günler /47
Ay Işığında /49
Kızılırmak İle Fırat'ın Arası /51
Mavi Din Mavi Tarih /54
İşte Sen İşte Resmin /57
Ağlatan Mutluluk /59
Kırılan Bir Zincir Sevincinde /61
Anılar Çeşitlemesi /63
Son Tükeniş /65
Anlayamazsın /69

acıya kurşun işlemez

Aç ve kavruk bir memeden
Direnmeyi yudum yudum emen
Bir çocuk gibi öğrendik
Ve direndik
Acıya kurşun işlemez artık
Biz yaşamayı zulümsüz sevdik

ISBN 975-7076-06-6

YURT

KİTAP-YAYIN